

hed for iværksættelse af en forsørgerordning med udbetaling af forbigående kontanthjælp efter mere faste kriterier«. Det kan bekræftes, at der burde have stået forsøgsordning.

Spørgsmål w:

»Vil det blive undersøgt nærmere om de socialpædagogiske fripladser *i praksis* kan bortfalde? Hvad vil man *i praksis* stille op med meget svære tilfælde, hvis forældrene ikke vil betale?«

Svar:

Den hidtil gældende ordning om socialpædagogiske fripladser har været anvendt meget uensartet i kommunerne. Således har den også været anvendt til en mere eller mindre almindelig forhøjelse af de gældende fripladsgrænser.

Det er ikke hensigten at foretage yderligere undersøgelser om bortfald af de socialpædagogiske fripladser.

Men i forbindelse med gennemførelsen af det foreliggende forslag til ændring af bistandsloven er det planen at gennemføre en gradvis opregulering af de gældende fripladser.

Hvis forældre ikke vil betale for deres børns ophold i daginstitution – og det må anses for ganske særlig påkrævet af sociale eller pædagogiske grunde at barnet optages eller forbliver i institution – kan det i helt ekstreme tilfælde komme på tale at anvende reglerne i bistandslovens afsnit 8, kapitel 18, om hjælpeforanstaltninger uden samtykke.

Spørgsmål x:

Hvorledes vil man sikre, at der ikke sker en skævvridning i forholdet mellem privat og offentlig tandpleje?

Spørgsmål y:

Vil man stoppe børnetandplejens forsøg på at inddrage nye aldersgrupper under den offentlige tandpleje?

Svar spm. x og y:

Ifølge børnetandplejeloven skal kommunerne sikre alle børn indtil undervisningspligtens ophør adgang til vederlagsfri forebyggende og behandlende tandpleje.

Indenrigsministeriet har herudover – i overensstemmelse med forarbejderne til lo-

ven – tilkendegivet, at kommunerne lovligt *kan* tilbyde kommunal børnetandpleje eller yde tilskud til behandling hos privatpraktiserende tandlæger til unge indtil 19–20 års alderen.

Det er indenrigsministeriets principielle opfattelse, at den kommunale børnetandpleje bør begrænses til at omfatte børn op til undervisningspligtens ophør (normalt 16 års alderen). Indenrigsministeriet er imidlertid af den opfattelse, at der for øjeblikket i mange kommuner er en betydelig overkapacitet inden for børnetandplejen, dels på grund af den generelt forbedrede tandsundhedsstatus hos børnene, dels på grund af inddragelsen af småbørnene under børnetandplejeordningen (mindre årgange og mindre behandlingsbehov).

Indenrigsministeriet overvejer derfor, hvorledes kapaciteten i børnetandplejen kan tilpasses det aktuelle behov under hensyntagen til det principielle grundsyn om grænsen mellem privat og offentlig tandpleje.

Spørgsmål z:

»Fra hvornår vil standardnedsættelse som følge af ændrede arbejdsmiljøregler kunne træde i kraft? (Overenskomstmæssige begrænsninger).«

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål f, hvoraf fremgår, at besparelserne vedrører sygehusvæsenet som helhed og i hovedsagen er begrundet i den meget betydelige realvækst, der har fundet sted fra 1980 frem til budgettet for 1983.

I øvrigt skal det tilføjes, at de fleste overenskomster på sygehusområdet forventes at få virkning fra 1. april 1983.

Ad den offentlige sygesikring.

Spørgsmål æ:

Eksempler på, hvor meget en almindelig behandling hos fysioterapeut vil stige pr. klient, udbedes (behandlingsforløb).

Svar:

Med virkning fra den 1. juli 1982 udgør tilskuddet – svarende til ¼ af de behandlingstakster, der var gældende i henhold til den pr. samme dato opsatte landsoverenskomst mellem Sygesikringens Forhandlings-